

Як відгукнулася Церква адвентистів на пожежу на складах боєприпасів під Ічнею

9 жовтня 2018 року жителі міста Ніжин прокинулися дуже рано. Ніч була без вітру, але раптово прогримів грім, який розбудив людей. Хтось подумав, що лізуть крадії або їдуть дуже великі вантажівки. Але через деякий час кожен зрозумів, що десь неподалік вибухають справжні військові снаряди. На фоні темного неба люди бачили яскраву заграву в напрямку Ічні.

О 8 годині ранку міська рада вже зібрала Штаб евакуації. Заступник голови міської ради Алексеєнко І.В. сказав, що вони очікують близько 10 000 потерпілих з Ічні, проте масштабів трагедії ще ніхто не знав. Багато людей вже приїхало у місто Ніжин або власним транспортом, або велосипедами, деякі навіть прийшли пішки. І в їх очах можна було прочитати, що вони вирвалися з пекла.

Адміністрація розгорнула рятувальні заходи щодо забезпечення людей всім необхідним.

Церква адвентистів однією з перших запропонувала свою допомогу, щоб забезпечити харчуванням та проживанням потерпілих (запропонували щоденне харчування для 50 осіб та проживання в приміщенні церкви для 20 осіб). У місті чотири школи були перетворені на пункти прийому потерпілих. Разом з представниками «Червоного хреста» пастор Церкви адвентистів міста Ніжин Олег Литвиненко проїхав по всіх школах, щоб побачити справжні потреби людей, водночас передзвонюючи членам Церкви в Ічні та прилеглих містечках, щоб дізнатися про їхній стан та місце знаходження. Багато хто опинився в різних точках: Прилуки, Ромни, Борзна, Ніжин. Були й ті, що просто залишилися вдома. Але головним було те, що вони живі та неушкоджені.

Потрібно зауважити, що жителі міста Ніжин швидко відгукнулись на заклик надати допомогу. До пунктів евакуації почали зносити теплі речі, памперси, продукти, воду. Адміністрація шкіл робила все можливе, щоб організувати прийом потерпілих. Можна сказати, що тих, хто хотів допомогти, було навіть більше, ніж самих потерпілих.

Після об'їзду шкіл стало зрозуміло, що пункти прийому людей все ж таки не були зручними для проживання. Приміщення спортзалів були холодними, бо ще не розпочався сезон опалення, не вистачало ковдр, подушок. І прості люди почали розбирати сім'ї потерпілих по домах. Церква адвентистів прийняла 10 осіб на тимчасове перебування. Ввечері вже просто члени Церкви з прилеглих сіл запитували, чи можна приїхати, бо чекали другої хвили пострілів. Двері церкви були відкриті для всіх, там на постраждалих чекали затишне тепле приміщення, можливість відпочити, душ та гаряча домашня їжа.

Ця доба була досить напруженою. По декілька разів дзвонили та перевіряли, чи з членами церкви все гаразд. В Інтернеті час від часу з'являлася недостовірна інформація про масштаби руйнування, тому намагалися спростувати її та заспокоювати людей, щоб не було паніки. Молилися за ситуацію на складах.

Було велике переживання за сім'ї, які проживали поблизу військової бази в селищі міського типу Дружба. Член Церкви брат Володимир згадує: «Прокинулись, а сусідів вже немає. Можливо, вони забули навіть постукати у двері та попередити. Але вже на вулиці побачили, що люди тікають під гуркіт снарядів. Ніякого попередження не чули. Власну машину завести не зміг, за лічені секунди треба було зібрати документи, кошти та необхідні речі. Ніхто заздалегідь не готувався. Бігли під свист снарядів. Над головою летіло багато кусків металу зі страшним гуркотом, і це було дуже страшно. Бігли по лісу, і це теж спасало, бо ліс приймав на себе осколки. По дорозі людей підбрала фура і вивезла з небезпечної зони. Дякуємо Богу за спасіння!».

Інший наш брат, Іван, перебуваючи у гуртожитку в місті Ічня, розповідав, що декілька годин простояв у дверному отворі, молився та безперестанку вголос повторював напам'ять псалми 90 та 120, потім вже був евакуйований до Ніжина. Треба зазначити, що віруючі інших конфесій теж не стояли осторонь. Хто привозив речі, хто харчування для людей. В самій Ічні пастор Церкви євангельських християн баптистів за власні кошти вивозив людей із міста на своєму мікроавтобусі.

Ранком 10 жовтня було оголошено, що людям можна повертатися додому. І, вже в обід, централізовано, всі повернулися до своїх домівок. Крім сімей в селищі Дружба, майно інших членів Церкви залишилось збереженим.

Господь змилювався над цією місцевістю, зберіг життя людей, не допустив великих руйнувань. В цю суботу в місті Ніжин заплановано свято подяки. Нам дійсно є за що дякувати Господу! Слава Богу!

Олег Литвиненко, пастор